

E curioso sentir que chega o verán coas mesmas reivindicacións sobre a mesa, as mesmas necesidades de tomar conciencia da importancia social de reclamacións que levan anos na comunidade e que se convertiron en símbolos da necesidade de protexer o patrimonio inmaterial, o das palabras, o do saber, o do coñecemento que se transmite vendo traballar.

Ainda é preciso tentar de concienciar á sociedade e aos políticos que a cultura marítimo

pesque-ra non forma parte da nostalgia, forma parte da nosa cultura pero tamén do lecer. ¿non nos ensinou a crise a descon-fiar da cultura do ladrillo, a descon-fiar dos paseos marítimos que botan cemento sobre os peque-

nos areais, sobre as rochas onde xogar ou orientarse para lembrar o achante das luras, a microtoponimia que ainda forma parte de nós? Non se pode buscar o desenvolvemento sostible, e que non sexa so un eslogán. Un ano máis reivindicando que o asteleiro de Purro, reparado e axeitado, pode ser un atractivo turístico e cultural para Bueu,

Pode que agora as redes sociais axuden nesa concienciación, a posibilidade de

difundir fotografías cunha posible reconstrucción do asteleiro contradí o argumento das persoas que o ven como un resto do pasado "feo" (como si neste país so pagara a pena conservar as fachadas de duro granito). Canto inda temos que aprender de todo o patrimonio inmaterial, de todas as palabras que nomearon as historias, os lugares, as ferramentas, e os obxectos feitos con traballo.

Probablemente este patrimonio ainda o podemos rastrexar nos libros de Torrente Ballester, un ilustre veciño de Bueu que conseguiu inmortalizar algo do "espíritu do lugar", e que este ano veremos homenaxeado en diversas conmemoracións (nesta revista aparece o eco de Torrente no personaxe de Clara Aldán que trascendeu os *gozos e as sombras* e pervive agochada en moitos outros relatos.

Hai ainda moito que recuperar e conservar namentras se goza do sol e do salitre, a reivindicación feita e argumentada xusto dende o mar, nas embarcacións que se recoñecen nesa velocidade distinta a do poliéster.

Se non queremos ver convertida a costa nun parque temático para turistas, sigamos a desfrutar do inmenso patrimonio marítimo-fluvial sen esquecer que convén seguir sendo teimudos, con confianza en que, máis pronto que tarde, se escoite o eco de tantas persoas convencidas de que o noso pasado forma parte tamén do noso futuro.